Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Eorumdem ad praefectum & magistrum pariter epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Visual Library

Anno Christi 431.

ἢ τὸν σκοπὸν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας εἰς πέρας ἀχθῆναι.

remus, aut pietatis veſtræ ſcopus ad exitum perducatur.

Ἐπιστολὴ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν ἔπαρχον, καὶ τὸν μάγιστρον ὁμοίως.

Eorumdem ad præfectum & magiſtrum pariter epiſtola.

* ἔσχατα κακῶν

* ὥραν

ΕΙΣ * ἔσχατον κακὸν, τὸ δὴ λεγόμενον, ἐληλάκαμεν, καὶ δεινοῖς προσπαλαίομεν ἀνηκέστοις, καὶ καθ' ἑκάστην ὡς εἰπεῖν τὴν * ἡμέραν τὸν θάνατον ἡμῶν πρὸ ὀφθαλμῶν βλέπομεν. πᾶσαν γὰρ βαρβαρικὴν ὑπερβαίνει μανίαν τὰ ὑπὸ Κυρίλλου, καὶ Μέμνονος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς καθ' ἡμῶν τολμώμενα· καὶ οὐδὲν εἶδος αὐτοῖς παραλέλειπται τυραννίδος. ἔφοδοι μὲν γὰρ συνεχεῖς, ὡς ἐν πολέμῳ, τολμῶνται· αἱ οἰκίαι ἡμῶν ἤδη δὶς ἀπεγράφησαν, ὥστε δήλας εἶναι καὶ ἐπισήμους τοῖς ἐπιέναι μέλλουσι. πᾶς οἶκος ἡμῖν εὐκτήριος ἀποκέκλεισται, νόσῳ διαφθειρόμενοι, καὶ σμικροῦ ἀέρος ἀπολαῦσαι ποθοῦντες, προκύπτειν οὐ θαρροῦμεν, ὡς βαρβάροις ἐχθίστοις τοῖς ὁμοφύλοις φοβούμενοι. οἱ τῶν ἁγίων πατέρων κανόνες πεπάτηνται· οἱ καθῃρημένοι καὶ ἀκοινώνητοι ἱερουργίας κατατολμῶσι, τὰ δυσσεβῆ αὐτῶν ἐκχέοντες τῷ λαῷ θεοῦ διδάγματα. ἡμεῖς δὲ καθειργμένοι διατελοῦμεν, καὶ τὰς ἐφόδους περισκοποῦμεν. δεόμεθα τοίνυν καὶ ἱκετεύομεν τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν, μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν τοιούτων ἀπειλημμένους κακῶν, ἀλλ' ἐξαρπάσαι ἡμᾶς ὡς τάχιστα τοῦ ὑπόπτου θανάτου, καὶ παρασκευάσαι τὴν βασιλίδα πόλιν καταλαβεῖν, καὶ δοῦναι λόγον ἡμᾶς ὑπὲρ τῆς πίστεως, καὶ ἐξελέγξαι τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τήν τε αἱρετικὴν κακοδοξίαν, καὶ τὴν

Ad ſummum, vt dici ſolet, malorum deuenimus, & cum extremis periculis luctamur, ac mortem quotidie nobis ob oculos verſantem videmus. Nam quæ a Cyrillo & Memnone, ceteriſq; factionis illorum conſortibus, in nos audacter committuntur, ea omnem barbaricum furorem excedunt: nullumque tyrannidis genus ab eis prætermiſſum eſt. Continuis, prout in bello fieri ſolet, inſultibus audacter impetimur: ædes noſtras iam bis inſcripſerunt, nempe vt illis ſint manifeſtæ & deſignatæ, qui impetum facturi ſunt. Omne templum nobis præcluſum eſt: morbo conſumpti, ac vel modico cælo frui deſiderantes, obliquato capite proſpicere non audemus, contribules non ſecus ac infeſtiſſimos hoſtes extimeſcentes. Sanctorum patrum Canones conculcati ſunt: excommunicati & exauctorati ſacris operari nihil verentur, impia ſua dogmata copioſe Dei populo profundentes: & nos interim incluſi miſere hic ſumus, inuaſioneſque circumſpectamus imminentes. Obſecramus proinde veſtram magnificentiam, obnixeque eamdem rogamus, ne nos tantis hiſce malis vndique cinctos negligat; ſed euidenti mortis diſcrimine quanta fieri poteſt celeritate eximat, efficiatque vt ad regiam ciuitatem accitis, fidei noſtræ rationem reddere, ac prædictorum virorum hæreſim, incredibilemque

Sapius eadem mendacia iterant.

iniquitatem liceat commonſtrare. Nam niſi hoc fiat, peribimus funditus, atque illorum furiis pabulum futuri ſumus. Denuo itaque oramus, & per liberos, perq; ea quæ vobis ſunt cariſſima, ac per iuſtum Dei iudicium obteſtamur, ne a veſtra magnificentia neglecti relinquamur; ſed vt quam celerrime hinc eruamur, & liberum aerem intueamur.

Eorumdem ad præpoſitum & ſcholaſticum pariter epiſtola.

INTER delicta nihil grauius, nihil eſt pernicioſius arrogantia: Ea enim ad abſurda quæque deducit. Hac Ægyptii, & qui cum illis ceu ſub ſignis militant, acti, eccleſiaſticas leges aſpernantur, piaque Dei amantiſſimorum imperatorum noſtrorum edicta conculcant. Nam neque prima, neque ſecunda, neque tertia imperatorum epiſtola ad ſanioré mentem eos reuocare potuit: ſed neque legitima per nos in eos exauctoratio lata, illorum extinxit audaciam. Sed & in oratoriis ſpreta lege conueniunt, & profanas ſynaxes, etiamſi populi ad eas non veniant, ſcelerate celebrant; & omnibus ſacris ædibus cuſtodes, qui nullum niſi ipſos ingredi ſinant, adhibuerunt. Et quidem iam ante per alias literas veſtræ magnificentiæ indicatum eſt, quantum periculum adiuerimus, quando pientiſſimorum Chriſtique amantium imperatorum noſtrorum literis per Palladium comitem præclariſſimum iam acceptis, ad ſanctam apoſtoli baſilicam adorare inſtituebamus. Et-

Hac veriſſime & appoſitiſſime in vos conueniunt.

Non ob literas imperatorũ, ſed quia loco Memnonis alium inſtituere volebatis; quod populus ferre noluit.

ὑπερβάλλουσαν παρανομίαν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο γένοιτο, παντελῶς ἀπολούμεθα, καὶ παρανάλωμα τῆς ἐκείνων μανίας ἐσόμεθα. πάλιν τοίνυν δεόμεθα, καὶ ἐνορκοῦμεν πρὸς παίδων, πρὸς τῶν φιλτάτων, πρὸς τῆς δικαίας τοῦ θεοῦ κρίσεως, μὴ παροφθῆναι παρὰ τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας, ἀλλ' ὡς τάχιστα ἐντεῦθεν ἀπαλλαγῆναι, καὶ ἐλεύθερον ἀέρα θεάσασθαι.

Ἐπιστολὴ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν πραιπόσιτον καὶ τὸν σχολαστικὸν ὁμοίως.

ΟΥΔΕΝ ἀπονοίας ἐν πλημμελήμασι χαλεπώτερον· αὕτη γὰρ ἐπὶ πάντα ἐστὶ τὰ ἄτοπα ἡγεμών. ὑπὸ ταύτης οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς στρατηγούμενοι, τῶν τε ἐκκλησιαστικῶν καταφρονοῦσι θεσμῶν, καὶ τὰ εὐσεβῆ τῶν θεοφιλεστάτων ἡμῶν βασιλέων πατοῦσι θεσπίσματα. οὔτε γὰρ τὰ πρῶτα, οὔτε τὰ δεύτερα, οὔτε τὰ τρίτα αὐτοὺς σωφρονεῖν ἐδίδαξεν γράμματα· οὔτε ἡ ἐννόμως αὐτοῖς ὑφ' ἡμῶν ἐπενεχθεῖσα καθαίρεσις ἔσβεσεν αὐτῶν τὴν θρασύτητα· ἀλλ' ἀθροίζονται μὲν εἰς τοὺς εὐκτηρίους οἴκους παρανόμως, ἐπιτελοῦσι δὲ συνάξεις ἀθέσμους, καίτοι γε τῶν λαῶν ταύταις οὐ παραβαλόντων· παντὶ δὲ θείῳ οἴκῳ φρουροὺς ἐπιστήσαντες, οὐδένα πλὴν αὐτῶν εἰσιέναι συγχωροῦσι. καὶ ταῦτα ἤδη διὰ γραμμάτων ἑτέρων τὴν ὑμετέραν ἐδιδάξαμεν μεγαλοπρέπειαν, ὅπως ἐκινδυνεύσαμεν, προσεύξασθαι βουληθέντες εἰς τὸ ἅγιον ἀποστολεῖον, μετὰ τὸ δέξασθαι τὰ διὰ τοῦ θαυμασιωτάτου Παλλαδίου τοῦ μαγιστριανοῦ γράμματα τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν καὶ φιλοχρίστων βασιλέων. οὐ